

nedfatte med 1,000 Kr., fordi denne Forhøielse indeholder et Paalæg, som vilde være et Indgreb i Administrationens Myndighed, og dernæst forhøiede med 2,192 Kr. 83 Øre, fordi Lov af 26de Marts 1870 § 6 har fastsat, hvilken Lønning Regjeringen er berettiget til at tilstaa en konstitueret Embedsmand, og Regjeringen efter vort Skøn har forstaaet denne Bestemmelse rettelig. Skulde en anden Forstaaelse være mulig, bør et saadant Lovfortolkningspørgsmaal dog ikke afgjøres ved Rigsdagens Voteringer om Finantsloven.

ad § 5.

Under 5. (Toldafgifter osv.) findes ved a. (Indførselstold osv.) tilføjet en Anmærkning saalydende:

„Finantsministeren bemyndiges til i Finantsaaret 1877—78 at tilstaa toldfri Indførsel under fornøden Kontrol af Salt til Sodafabrikation.“

Udvalgets Flertal skal Intet indvende imod denne Begunstigelse, for hvilken Landsthinget allerede een Gang har udtalt sig; men det finder det ikke vel stemmende med Grundlovens Ord (§ 47) at indføre Forandring i en Stattelev ved Finantsloven. Det forbeholder sig derfor at indbringe et særligt Lovforslag, der tilstaa Begunstigelsen indtil videre, og tilraader den ansøgte Anmærkning udslettet.

ad § 8.

Under II. er som „Udbedelse af Kolonialkasserne paa de dansk-vestindiske Øer til de almindelige Statsforpligtigheder“, hver med Halvdelen, opført 25,000 Kr. Denne Post findes vel i det af Regjeringen forelagte Forslag til Finantslov, men i andre Udtryk, blot som Indtægt fra de vestindiske Øer, altsaa som en Indtægt, om hvilken det forudsattes, at det udenfor Finantsloven var bestemt, hvorledes den skulde indkomme. Og i Skrivelse til Folkethingets Finantsudvalg af 4de December 1876 har Finantsministeren oplyst, at dette kun var sket, for at give et saa nstagtigt Overflag over Statsindtægterne som muligt, og i Tillid til, at det af samme Minister Thinget forelagte særlige Lovforslag om Kolonialkassernes Bidrag vilde blive fremmet og udkomme, inden Finantsloven blev færdig. Da dette hidtil ikke er sket, har nævnte Minister til tredie Behandling af Finantsloven i Folkethinget stillet Ændringsforslag om, at Post II. under § 8 gaar ud, og det særlige Lovforslag opføres i § 28 under Fortegnelsen over de under Forhandling værende Lovforslag, som ville bevirke Forandringer i Finantsloven. Disse Forslag blev forkastede. Da imidlertid Kolonialloven af 27de November 1863 i sin § 56 tilfuger Kolonierne, at efter Udløbet af de første 10 Aar skulde deres Bidrag til de almindelige Statsforpligtigheder bestemmes ved Lov, og dette Tilfagn ikke vilde være fyldestgjort derved, at Bidraget fastsattes i de aarlige Finantslove, saa maa Udvalgets Flertal anse de af Ministeren i Folkethinget foreslaaede Ændringer for nødvendige.

ad § 9.

Under 3. findes opført:

„Uddrag, foretagne i geistlige Embeders Indtægter siden 11te Juni 1875 og inddragne i Fonds under Naam af Stiftsmidler, anslaaes til 50,000 Kr.“

Hensigten med denne i Folkethinget indskudte Post er ifølge Udvalgsbetænkningen at værne om Lovgivningsmagtens Ret med Hensyn til Ordningen af Præsternes Lønning, at sikre de inddragne Midler mod en Misværdelse, der ikke forud har vundet den bevilgende Myndigheds Billigelse, og endelig at protestere mod den udviste ministerielle Vilkaarlighed. Nærværende Udvalgs Flertal finder sig ikke opfordret til at indlade sig paa det Spørgsmaal, hvorvidt vedkommende Ministers Fremgangsmaade, at afdrage en Del af de større ledige Præstefalds Indtægter og henlægge Udbragene til de saakaldte Stiftsmidler, har tilstrækkelig Hjemmel i den tidligere Lids Praxis. Flertallet skal kun bemærke, at denne Foranstaltning i hvert Fald tilkjendegiver sig som rent midlertidig og kun træffen i den Hensigt, at forberede en bedre Ordning af Landsbypræsternes Lønninger, hvorpaa der ifjor gjordes et gjentaget, men desværre ligesaa lidt som tidligere lykket, Forsøg. Medens der nu ikke synes at være nogen skjellig Grund til at befrygte, at Ministeren skulde forsøge at gjøre nogen util.